23/03/2019

Γέρων Αρσένιος Σπηλαιώτης: Ένας μεγάλος αθόρυβος εργάτης

/ Αγιορείτικα

Για τον Γερο-Αρσένιον, ομολογουμένως, ισχύει το εύαγγελικόν «ίδε αληθής Ισραηλίτης, εν ω δόλος ουκ εστίν». Ήτο εκ φύσεως ευθύς, απλός, άκακος, πράος, υπήκοος, και κατ΄ εξοχήν ένας σπάνιος αγωνιστής, αλλά και ακτήμων. Για τον Γερο-Αρσένιον ίσχυε πάντα, το ναι, ναι, ου, ου.

Ποτέ του δεν μνησικακούσε, σε ό,τι και αν τον έβλαπτες, ποτέ δεν θύμωνε, ποτέ δεν έβλαψεν κανέναν.

Στην υπακοήν ζούσε με απόλυτον ακρίβειαν γι΄ αυτό και μέσω της υπακοής και της απολύτου πίστεως στο πρόσωπο του Γέροντα, εζούσε καθημερινώς υπεράνω των νόμων της φύσεως.

Όταν αγρυπνούσε ξεκινούσεν από βραδύς κοπιάζοντας υπερβολικά με χιλιάδες γονυκλισίες και ολονύκτιον ορθοστασίαν, μέχρι να ξημερώση.

Τόσο πολύ συγκεντρωνόταν στην εύχήν και τόσον προσηλωνόταν, ώστε, πολλές φορές, ενώ πλησίαζεν η ώρα της εργασίας, ο παππούς αυτός, δεν εννοούσε να ξεκολλήση από την ευχήν.

Τότε εξ ανάγκης, πλησιάζαμε στο παράθυρο να τον φωνάξουμε. Βλέπαμε ότι ήταν όρθιος και μεταρσιωμένος.

– Γέροντα, ήλθε η ώρα της δουλειάς· και ο παππούς αφού συνερχόταν, με απορίαν μας απαντούσε:

– Ξημέρωσε κιόλα;

Ο παππούς αυτός παρ΄ όλην του την απλότητα, την μοναχικήν ζωήν την έπιασε ως προς την ουσίαν της. Έδωσε όλον τον εαυτόν του στην υπακοήν και στην άσκησιν, γι΄ αυτό και πέτυχε το ποθούμενον. Βρήκε μέσα του προσευχή, βρήκε τον Θεόν.

Μοναχός που δεν έχει στην πρώτη σειρά αυτούς του στόχους απέτυχε.

Ο Γέρο-Αρσένιος υπήρξεν ένας μεγάλος αθόρυβος εργάτης της αρετής· είναι μια σύγχρονη μορφή του Αγίου Όρους.

Νά ΄χουμε την ευχή του.

Ἀρσένιος Μοναχός

Πηγή: Ιωσήφ Μ.Δ., Ο Γέρων Αρσένιος ο Σπηλαιώτης (1886-1983), Συνασκητής Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού / Αντι Προλόγου (Εμπειρίες Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού) σελ. 19-20, Εκδόσεις Μέλισσα, β΄έκδοση, 2002 / diakonima.gr